

[Bernhard Baunsgaard]

Der er vistnok sagt næsten alt, hvad der kan siges om skiftende indstilling til beskatning af pensionskasser. Det eneste skulle måske være, at der er lidt tilbage for den konservative ordfører, hr. Gammelgaard. Både hr. Stubkjær Pedersen, der var mest heldig, og hr. Anders Poulsen forsøgte dog at finde andre forklaringer nu. Det, hr. Gammelgaard sagde, giver jo ingen forklaring på, at hr. Gammelgaard i sin tid i foråret kunne sige, at vælgerne ved, hvor de har de konservative i pensionskassespørgsmålet. »Vi vil ikke – for at citere hr. Poul Schlüter – være med til at ødelægge grundlaget og give dødsstødet for den private pensionsopsparing«. Det var ordene. Disse ord står stadig væk. Hvad vil man gøre ved dem?

Når vi så klart går imod dette lovforslag, skyldes det flere ting. Det skal gælde for skatteårene 1983 og 1984. Det benytter man så fra visse ordføreres side til at sige, at så gør det ikke så meget, at det er et dårligt forslag. Det var vist det, hr. Stubkjær Pedersen sagde for CDs vedkommende. Jeg synes stadig væk, det gør noget, at det er et dårligt forslag.

Men når det er en formueafgift, kan jeg vel egentligt nøjes, med her at henvise til de mange gennemgange af, hvor dårligt en formueafgift virker, leveret ikke mindst af de konservative ordførere årene igennem. Og det er jo rigtigt, at en formueafgift rammer, jeg vil ikke sige det så hårdt, som det er sagt fra socialdemokratisk side, at det rammer mismask og tilfældigt og uretfærdigt, men der er for meget om det, som de konservative har sagt, til at vi bør afholde os fra at indføre nye formueafgifter.

Jeg ville gerne høre betragtninger om det, der skulle gøre det tilladeligt at indføre nye formueafgifter i dansk skattelovgivning nu.

Så er spørgsmålet, om vi skal beskatte dette område, og mit svar er ganske klart: ja, vi skal beskatte det. Her vil jeg have lov til at henvise til, hvad Nationalbanken siger om det: »Det forekommer af statsfinansielle grunde nødvendigt at inddrage renteafkastet i livsforsikringsselskaber og pensionskasser under en form for beskatning, men det bør ske i langfristet perspektiv med sigte på en samfundsøkonomisk holdbar balance mellem pensionsbidrag og pensionsdækning«.

Det er fra Nationalbankens kvartalsoversigt august 1982, og jeg tror, man skal huske dette.

Så kommer spørgsmålet: kunne man nu ikke blot for et enkelt år tage dette? Dertil vil jeg gerne sige, at vi havde jo allerede drøftelser i den tidlige forsommer med den daværende socialdemokratiske skatteminister om en sådan midlertidig afgift.

Den daværende socialdemokratiske skatteminister, Lykketoft, lod sig overbevise af argumenter om, at den samfundsøkonomisk holdbare balance ikke kunne opnås ved en formueafgift. Jeg synes ikke, der er grund til andet end at sige, at det virkede godt og lovende, at hr. Lykketoft var tilgængelig for argumenter.

Jeg håber, det vil lykkes at overbevise den nuværende skatteminister om, at en formueafgift på pensionskasser er absolut tilfældig i sin virkning og vil gøre skade, hvis den gennemføres.

Med hensyn til at gennemføre den for 1983 kan jeg citere, hvad jeg sagde den 26. maj 1982 – Folketingstidende 1981–82, 2. samling, sp. 8455: »Jeg tror ikke på, at dette er en manøvre, der kan foretages i løbet af en måned eller to«. Det sagde jeg til den daværende skatteminister, og det siger jeg til den nuværende. Derimod tror jeg, det ville være muligt at gennemføre en realrentebeskatning fra den 1. januar 1984, og det er jeg parat til.

Jeg skal kun sige, at de betragtninger, som hr. Anders Poulsen kom med, at det var et led i regeringens almindelige forbrugsbegrænsende politik, må simpelt hen skyldes, at hr. Anders Poulsen ikke har forstået, hvad regeringens indgreb drejer sig om, og hvordan det virker. Regeringen har netop undtaget de aktuelle pensioner, og dermed kan det ikke være et indgreb i den aktuelle politik. Det er et indgreb, der vil frelse det kommende samfund for skader.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil bare for præcisionens skyld sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det forholder sig jo nok sådan, at han aldrig har behøvet at overbevise mig om, at en formueafgift ikke var nogen god løsning, og jeg er også nødt til for historieskrivningens skyld at præ-